

Vida Imre

1843-ban nagy földingás ijesztette meg az endrődieket. Több ház összeomlott, a templom is több helyen megrepedt. Érdekes, hogy a javítást minden állás nélkül csak kötélhágcsóval végezte egy egri kőműves, az olasz származású Bulini Viktor. Ugyanebben az évben, november 1-én jött létre az endrődi „Vida- féle Kórház” Vida Imre uradalmi inspektor áldozatkészségéből.

A falu legelesettebbjeinek, a nyomorékoknak kívánt segíteni. A községben akkortájt sajnos sok koldus volt. Vasárnaponként a templomhoz vezető úton sorfalat alkottak és könyörögtek az öregek, gyerekek, nyomorékok. A makói illetőségű Vida Imre szíve megesett rajtuk. Gyermektelen házasságuk szomorúságának enyhítésére nemes lelkű felesége tevékeny közreműködésével házat vásároltak a Gyomára vezető Fő úton, s berendeztek egyelőre két szobát. Egyik a férfiaké, a másik a nőknek szolgált.

Az elesettekről Vidáné vezetésével gondoskodtak. A bentlakók részére megfelelő bútorzatot biztosítottak; ágyakat, székeket, szekrényeket... Induláskor 5-5 nyomorult került emberségesnek mondott körülmények közé. Fehérneműt, felső ruházatot, élelmet kaptak. Sőt, az elhunytak temetéséről is gondoskodtak.

Hamarosan építkezésbe kezdtek. A szobák számát megduplázták. Így már 10-10 elesett részére volt fedél. Külön férfi és női gondozó volt, akik a tisztaságra, rendre is ügyeltek. Persze az egyház is segített. A plébános, Schiffner Ede vállalta a szeretetház vezetését. Szabályszerű pénztárnaplót vezetett, s káplánja útján a lakók lelki gondozását is elvégezték. Néhány forint költőpénzt is biztosítottak a gondozottak részükre, hogy a koldulástól mentesítsék őket.

1900-ban újabb bővítést hajtottak végre, így már Endrőd egyik legfontosabb épülete lett. Az idős korú Vida Imre végrendeletében is gondoskodott szegényeiről. Több ezer arany forintot bízott a plébánosra. Szülőhelyén, Makón is jótékonykodott. Ott a községnek iskolát építtetett. Halála után utcát neveztek el róla. Az első világháborúban a fenntartásra hagyott összeget lejegyeztették hadikölcsönre, s oda veszett. Ettől kezdve a község gondoskodott a ház lakóiról. Ott lakott Dúc Imre, Kis Madari, Vízhordó Panna, akikről decemberi és januári számainkban írtunk, Endrőd különös alakjai címmel.

A II. világháború után egy ideig községi bölcsőde működött falai között. Majd annak megszűnése után tanyai kollégiumnak alakították át, ma is kollégium.

A „hálás utókor” 150 év után az utca nevét is elvette tőle, mert „kulák” volt.